26ՐԴ ՏԱՐԻ ԹԻՒ 7034 — 24 ՓԵՏՐՈՒԱՐ 1909 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 16 ՄԵՖԻԼ 1327 — 9 Mars 1909 — 26me Année — No 7034

ԱՐԵՒԵԼՔ

10 ՓԱՐԱ ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ 10 PARAS

"ԱՐԵՒԵԼՔ"
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ
Կ. Պոլսոյ համար տարեկան 80 Գ.օ.
» » վեցամսեայ 45 »
Գաւառներու համար տարեկան 108 »
» » վեցամսեայ 60 »
Օտար երկիրներու համար տարեկան 35 Ֆր.
» » վեցամսեայ 20 »
Թղթատարի ծախքը մեր վրայ

آرەۋلك
ارمنجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعلیه غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

"Լ. ՀԵՐՔԼԷՍ,,
ԵՒ ՀԵԼԼԵՆԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆ

Լ. Հերքլէս ցաւելով կը գրէ որ յունական և Թրքական մամուլին մէջ բացուած պայքարը կը չարունակէ, և տակը կերպով իր կարծիքովը տիրող քաղաքական կուսակցութեան organesները լաւ դիտակից չեն իրենց խաղադասիրական պատասխանատուութեանը։

Ինչ ենք այն պատճառները որոնք չըղծացուցած կ'ըսեն այդ պարբերական փոքրիկները։ — Շատերէն մէկը սա է որ յունական տարրը, մեծ մասամբ, աւելի հակակրական վերաբերութիւն ցոյց կուտայ ազատական Օսմանցիներու քաղաքական ծրագրին, անոնց որ տակաւին երէկ Իթթիհատի սիւեղէն ընկերներն էին, ու այսօրուան Թշնամի եղբայրները։ Ու չատ իրաւամբ, որովհետեւ պատմական ժողովուրդ մը, մեծ քաղաքակրթութիւն մը ետին թողած, ունենալով իր ներքին սովորութիւնները, ասկի ասանդութիւնները որոնք կենան իր կեանքն են, հակառակորդը պիտի ծառայար արուեստակեալ վարդապետութեան մը դէմ որ պատրաստուած Թիւռ խմորում մըն է, և որով ձգտում կայ դէպի կուլտուրական (apsodlative) քաղաքականութիւն։

Լ. Հերքլէս կը յայտարարէ թէ պիտի մարտնչի այդ Թիւր վարդապետութեան դէմ, ո՛չ թէ կուրօրէն, կոյր դաւանանքով, ո՛չ թէ չեսահատաց կեղծիքներու հետ բիրտ գործակցութիւնով մը, այլ ոլորվելուեւս հիմնուած է Թիւր ըմբռնումներու վրայ և որ ծնունդ պիտի տայ ամէն տեսակ աղետքներու։

Հաչուի՛ր որ այնքան գեղեցիկ չարժումի մը պտուղը, այդ լուսամիտները, այդ կոմիտէականները, այդ բարեչրջականները չարած ըլլան անրջական վարկածի մը, որ հակայական սխալ մըն է, —պատմական, փիլիսոփայական, գործնական սխալ մը։

Կոմիտէականները պէտք է գիտնան որ ինկած է Բրետանի տեսաբանութիւնը թէ աղգայնութիւնն է կեդրոնական ուժով մը գործ դրուած բանաւորութեան արդիւնքը, և անոր տեղ հաստատուած է այսօր սա տեսութիւնը թէ «Աղգայնութիւնն և ժողովուրդներու ուղղակի կամքին գործը»։ Ուստի փոխքերի է որ Թողուին այդ ցնորքները նեղմիտ վարդապետութեան մը և որ պիտի աղօտացնէ Արշալոյսը որ կը ծագի։ Ու եթէ օսմ. յեղափոխութիւնը կը դատանին, իրենց կըրկնութեանը նայելով, քոյրը Ֆրանսական այն յեղափոխութեան որ 1793ին յայտարարեց թէ ժողովուրդի մը աղատութեան դէմ հաղ ձեռնգրութիւնները՝ եղեռնական փորձեր են բոլոր ժողովուրդներու դէմ, հարկ է որ բռնադատօրէն անբռնաբարելի մեայ նուաճուած ցեղերու կրօնային ու հանրական իրաւնչութիւնները, —ա՛ռ որ անցեալին նուրբական դէպքերու հրիտանին է։

Բան մը որ առէպ ծեծուած է Թուրք Մամուլին մէջ, է հելլենականութիւնը։— Այո, կ'ըսէ Լ. Հերքլէս, յաճախ արտասուալից աչքերով դարձած ենք, յաճախ ալ մեր ժամանակներու մէջ, դէպի այն ազատ անկիւնը որ կ'երեւէր իբրեւ նաբաւոր միջոց քաղաքային և նիւթական լաւագոյն կեանքի մը։ Այլ Թուրքեր ալ, ու կարեւոր Թուրքեր նախապատիւ սեպած էին օտարական միջամտութիւն մը յամօթ և ի նախանձս այն անիծապարտ ըլժիլին, և օգնութեան կը կարգային դայն։ Հիմա որ ալ ընդհատ է այն վարչութիւնը,—մարդկային խարանը,—ինչ գործնական անհրաժեշտութիւններ պիտի բռնադատէին մեզ երկրին սահմանները անդին ուղղելու մեր նպատակները, եթէ զգացական նկատողութիւններն են, այս երկիրն ալ մեր ծնող հայրենիքն է։ եթէ յարգուի ազատութիւնը, եղբայրութիւնը, արդարութիւնը, մեր գանատութիւնները, մեր ասանդութիւնները, ալ ինչ հարկ կը մնայ ուրիշ տեղ փնտռել հայրենիքի խաչել մը։ Դեռ մենք քաղաքականօրէն չամ աւելի վատասելի ենք կ'ըսէ ո՛րքան չերեւակայուիր ու մենք գիտենք մեզի վերագրուած ցնորքներու գործնական արժէքը։ Ծոնսատանի փոքրկութիւնը ոչինչ կը պակասցնէ իր քաղաքակրթութեան խաչէլէն. առաջ ալ փոքր էր, չամ փոքր այն ժամանակները ու կատարուեցաւ հելլենական չողղոյնն հրաչքը։ Մեր ծոգին, մնուած յունական հնութենէն, գեղեցկութիւնը արբչիւ, անդադար կը դառնայ այդ հեթանոսական Երուսաղէմը, հոյակապ ապառաժ մը որ, աթենական արեգակին տակ, չողղոզաց ամէն փառքերով։

Այդ ստորը կ'արտայայտեն այնպիսի մտածումներ որոնք կրնան մեր սեփական ու անուշ մտածումներն ըլլալ։ Մենք հին գրականութիւնը, իր մէջը պահելով լեզուի և հոգիի ընատիպ դրոշմը, է գեղապանծօրէն յունականութիւն մը։ Ներսագէմ գացող ուխատարներու պէս, ներմուծուող հատատոցներ երկրպագութեան գացած են յունական հանճարին, տաղանդին, պերճախօսութեան։ Պատիւ մը որ պիտի մնայ մեզմէ անկապտելի, սա է որ Արեւմտեան գացող ուխատարութիւն մը, բոլոր ազգերու պատմութեան մէջ, ամենքէն առաջ, սերողը ու գնահատողը եղած է յունական գրականութեան։

Ու ասիկ եաքն ալ, ո՛րքան ժամանակ որ մեր լեզուին ուսումը նկատած ըլլայ ազգային հոգին մնուցանող սարերէն մէկը, ո՛րքան ատեն որ քնարը ձայն ունենայ, մեր հոգիներուն մէջ պիտի սպրդի բան մը յունականութենէ։ Ինչուան մը, արձագանգ մը այն դաղնակաւոր վանկերէն որոնք տիեզերական են։

Ցոյնը փառասէր է կ'ըսուի, չպարտէ է։ Ամբասանութիւն թող չըլլայ սա։ Իրաւունք ունի։ Եթէ իրաւունք ալ չտրուի անոր, պատմականօրէն, անմիջական չաղորդութիւնը ըլլալու աթենական հին սերունդին, ինքն է որ հին Յունասանի աւերակներուն մէջ դարերով կըծկըտեցաւ՝ իր ծոցին մէջ պահելով հնութեան փառքերը ու օր մըն ալ, բարենչան օր մը, արշալոյսի մը պէս, դուրս պոռթկաց զանոնք։

Եթէ սոսկ ժառանգորդ մը ենթադրուի ալ, արժանի ժառանգորդ մըն է, իր սերոց, միտքը կաղապարած հելլենականութեան վրայ, — զաւակը հին Յունասանի հողին։ Իր ծոցին մէջ գտրգտուքով կը պահուին Սոկրատի քանոնն քարերը, — Արիստագոս, Պարթենոնը. իր ձայնին մէջ կայ հին ռամկավարներուն աղաղակը. իր երակներուն մէջ կը խօսի սպարտական արիութիւնը, անվրդով, անխռով մեծ վտանգին առջեւ։

Այդպիսի ցեղ մը երբ իր դէմը ցցուած կը տեսնէ երկու օրուան քաղաքակրթութեան մը կլանող սպառնալիքները, չամ իրաւամբ ցոյց կուտայ հին քաղաքակրթութիւն մը որ տակաւին այսօր իր դերը ունի ընդհանուր քաղաքակրթութեան մէջ, մասնաւոր կ'ընէ ազանդութիւններ, տեսութիւններ, դաւանութիւններ որոնք դինքը ստեղծած են իբրեւ ուրոյն գոյութիւն մը, ներքնապէս անկախ, եղբայրակից մը, պարտաճանչ քաղաքացի մը մեծ հայրենիքի մը չաներուն, բարօրութիւնը և վտանգներուն մէջ,

ՀՐԱՆԴ

ԳԱՂԹԱՑԻՆ ՅԱՒԻԸ

ԼՒՒՆ, 22 փետր.

Դէպի Ամերիկա գաղթողներու կարաւանը տակաւին կանգ առած չէ, ամէն չաբթու կուգան ու կուգան։ Հայաստանցի հայ երտասարդութիւն է որ գինովցած Ամերիկայի մասին եղած վարդագոյն ու չատ անգամ նորելուկ առասպելական պատմութիւններէն, և չկրցած իր տառացած տեղեկութիւններէն՝ այս ազատութեան օրերուն անդամ, կը Թողու մեր աղիք վաՀանը և իր ընտանեկան ամբողջ արուեստիններն ու պատիւը, կուգայ սա նանքիներու երկիրը բաղդ փնտռելու, և գործատուներու խեղդիչ մթնոլորտին մէջ հիւծուելու ու մաչելու...։

Ամերիկայի գործատուական տաժանելի ախտաբութեան մասին այս վերջին բաւական գրուեցաւ Պոլսոյ Մամուլին մէջ, և մենք պիտի անդրադառնանք այդ մասին ի մօտոյ, ու պիտի ցոյց տանք երկրի մեր եղբայրներուն Թէ իրենք ո՛րքան կը սխալին Ամերիկա պանդխտելով, մանաւորապէս ինչքան սխալ ու Թիւր կարծիք և գաղափար կազմած են Ամերիկայի մասին, այս անգամ կ'ուզեն երկու խօսք ըսել ուրիշ նոյնքան կարեւոր հարցի մը մասին, որ կը կարծեմ Թէ իր կարգին օգտակար ծառայութիւն մը մատուցած պիտի ըլլամ երկրի մեր հայրենակիցներուն, մանաւանդ պիտի ունենայի Թէ յաջողած եմ ամերիկեան քաղաքացի գրուած ենե, անկարելի եղաւ նաահանգիստէն ներս առնել, և ամառնային չատեր ատիպուած եղան մինչեւ Լիվըրուլ հետերնին երթալ, և հոն բժշկել տալէն յետոյ վերադառնալ։

Հայ գաղթականներու ետ դարձուելուն քանի պատճառը անոնց աչքի հետադարձութիւն ունենալն է, որ կը կոչուի բրաֆոմա, և որ առ հասարակ կապրուն տակը կ'ըլլայ։ Իրատած է որ հայ ճամբորդներէն մասնաւորապէս Խարբերդցիները են որ մեծ մասամբ Նպոլիս կ'ըլլան, ինչ որ անչուշտ կլիմային արդիւնքն ըլլալու է։

Այսօր, Ամերիկայի մէջ հայ պանդուխտ երիտասարդներ և ընտանիքներ կան,— որոնց Թիւը քիչ ալ չէ դժբաղդաբար—որոնք մէկէ աւելի անգամներ մինչեւ Նիւ-Եօրքի կամ Պօսթընի ու Փիլատելֆիայէն նաահանգիստները եկած և ետ վերադարձուած ու յետոյ դարձեալ եկած տեղ հասած են։ Գիտէք ը Թէ Հայաստանցի հայուն նըման տաք, որոնցմէ երկուքը արդարութեան ձեռքէն խլուած, մահուան դատապարտուեցան։

Դէպքերուն սկսան 1906ին տարեվերջին։ Առաջին օրը Հրացանի բռնեցին չորս հոգի, յաջորդ օրը՝ նոյնքան հոգի։ Այսպէս չարունակուեցան գէպքերը մինչեւ որ երկու Նորատի աղջիկները մնացին։ Այդ միջոցին Բեռլերսըուրկէն հրաման եկաւ՝ այդ քաղքին գլխաւորութիւնը վերջ տալու։

Ուստի երկու աղջիկները դատական իշխանութեան յանձնուեցան։ Դեռատի Գլաթեօ բոլորովին անպատրաստ էրաւ։

Հրացանի բռնուած տասնըվեց պատանիներէն ո՛վ գիտէ քանին պիտի նպատակորութիւն նմանօրինակ կարգադրութենէ մը, եթէ երբեք կանոնաւոր ու անաչառ դատարաններու յանձնուէր իրենց գործը։

Ո՛վ էր այդ կրնար որ այդպէս կը չաջողէին անոնց գործերը, սին վճռաբերութեան գտնուելու տալու և յանգաջուժ անհնարին համարել։

Ճիշտ պատահար ընտանիքէ մը տերած, մանկութեան առնէն ոհեւոյ մեծ ախորժ կը դներ ոտիկանական բանտարկութիւններէն։ Չարխոտ ըլլալուն պէս, ոտիկանութեան մէջ մտաւ, և արտակարգ կարողութիւններ ցոյց տուաւ։

Այս պատճառ Մարսիլիայի ու Լիվըրուլի մէջ հարիւրաւոր հայ երիտասարդներ կան, որոնք ամիսներէ ի վեր հոն կը մնան իբրեւ Gouvoûo ու չեն կրնար գալ. վերջերս երկրէն եկողներ կը հաստատեն որ անոնցմէ շատերուն վերջնապէս կարելով սկսած են երկիր վերադառնալ. չատեր ալ կան որոնք որոշած են դառնալ, բայց ճամբու ծախք չունենալով անկարող են, ու կը մնան Մարսիլիայի ու Լիվըրուլի պանդոկներուն մէջ խեղճ ու թշուառ վիճակի մը մատնուած։

Մեր Հայաստանցի խեղճ ախբարանցին ու ազէրքը, որ մեծամեծ յոյսերով ու խոչոր ակնկալութիւններով Թողուն իրենց տունն ու տեղը և ճամբայ իւնան գալու Ամերիկա և հոս աչխատելով մեղմացնել իրենց Թշուառութիւնները, սակայն ահա՛ «գօրաւոր ձեռք» մը չի Թողուր որ գէթ իրենց ոտքը Ամերիկայի հողին վրայ դնեն, հիմ անդին իրենց ընտանիքն ու դաւակները և հայրերն ու մայրերը իրենց կը սպասեն, որ ձերան այս օրերուն Թղթի մը գրեն և քիչ մը օգնութիւն բնեն, ու տակաւին չա՛ս ալ պիտի ապասեն։

Ինչ վարդապետ երազներով ճամբայ ինկած դուք, Թեղճ Հայեր։ Մենք որ տարիներով պայքարինցանք ու մեր լաւագոյն ոյժերը նուիրեցինք սա աղատութեան արչալոյսին տակ, որուն այնքան կարօտ ունէինք, ինչու համար կը Թողէք դայն ու անոր ու խաբուսիկ յոյսերով օթօրուելով՝ կ'ելլէք ու կուգաք տարաչխարհ բաղդ որոնելու համար, դարձէ՛ք երկիր և հանուող ձեր հողին մէջ փնտռեցէք կեանքի անուչտիքիւնը։

Ամերիկա գալու վախէն ունեցող երկրի մեր հարեւանիկիները Եթէ չեն ուղեր որ ամիսներով ու չաբաթներով Մարսիլիա կամ Լիվըրուլ նախասական ու Թափառական կեանք վարեն, և մանչ ու երեսկայութենէնէ չանցած Թշուառութիւններու ենթարկուին, լաւ կ'ընեն, և անհրաժեչտ ալ է, որ իրենց գեղին մէջ թժկիներու կողմէ քննուին և երբ առագիւ նպատակ էր Հանատա. Վերջինն եղբայրը խնդրից Բաբերդցի երիտասարդին, որ երեսայ և փախցնելով առնէ բերէ։ Երիտասարդը Թողուց իր գործը և գնաց Հանատա ու ճամբայ եղած մէջոցին ձերբակալուելով՝ քանա տարուեցաւ, ամիս մը մնաց բանտը, ու անկէ յետոյ ալ ետ իրեն ալ արգիլուեցաւ Ամերիկա գալ։

Անցեալ տարի երբ Հանատայի նահանգիսատներու քննութիւնները ալ ծայրայեղ կերպով խատացան, և չատ չատեր մինչեւ Հալիֆաքս գալով ետ դրկուեցան՝ սատը վրայ նահային ընկերութիւնները ոըչեցին ալևս ո և է տոմսակ չտալ Նպոլեօնց եղողներու, ինչու որ չատ պատը էր Թէ տակէ իրենք կը տուժէին չափազանց, քանի որ ճամբորդները մինչեւ Հալիֆաքս կը բերէին ու յետոյ հետ կը դարձնէին առանց կրկին տոմսակի գին առնելու։

Այսպէս քանի մը տարիներէ ի վեր է որ Նպոլեօնի խնդիրը Թամկեան սուրի մը պէս կախուած է ճամբորդներուն գլխուն, և չատերու չի Թողուր որ դիւրութեամբ նանքիներու երկիրը ոտք կոխեն։ Անցեալ տարի ամերիկեան Թերթ մը կը գրէր որ 1907 տարեշրջանին մէջ 65,000 ճամբորդներ իրենք Նպոլեօնց ետ վերադարձուած են։ Անչուշտ կը զգաք Թէ ի՛նչքան անտանելի բան է երկրէն ելլալ և գալ մինչեւ Ամերիկայի դուռը ու չկրնալ ներս մտնելով՝ ետ դառնալ։ Տակաւին քանի մը ամիս առաջ էր որ Խարբերդցի հայ ընտանիք մը իր գաւակներով մինչեւ Նիւ-Եօրք գալով՝ իր ամուսինն ու գաւակները բաժտ եցաւ և իր 3-4 տարեկան երեխայի հետ ետ դարձուեցաւ։

Բայց քիչ առենէն խաբեբայութիւն մը գործելով ղրկուեցաւ քաղաքային իրաւունքներէ և երկու տարուան խցարգելութեան դատապարտուեցաւ։ Թոմսքի (Սիպերիա) բանտէն ելլելով վարչաւիս եկաւ և իբր գաղտնի ոտիկան մաս ոճրադատ ոտիկանութեան մէջ։

Այնուհետեւ իր ամէնէն մեծ փառասիրութիւնն էր պատիւը վերահաստատել ո՛չ Թէ իր խղճին հանդիպ, այլ իր պետերուն առջեւ, որոնք ա՛լ աւելի անդութ ու լիրբ մարդիկ էին։

Ոտիկանապետը խոստացած էր տարկեղած դիմումները ընդլուծ ի նպատակ կրնին, բայց այս վերջինը յատակացում չէր ունենար։ Քիչ մը վերը պատմած անիչխանականներուն գործը պատճառ եղաւ որ իր կարծացուցած բոլոր իրաւունքները ձեռք բերէ։ Այդ խնդրին մէջ աչքառու այլ անարգ դեր մը կատարեց։ Անիչխանականներուն տրուած չարչարանքը լաւ արդիւնքներ տուած ըլլալուն համար, այնուհետեւ կանոնի կարգ անցաւ ան։

Քաղաքական յանցատրներուն մեծ մասը, մանաւանդ անոնք որ իբր անդամ կ'ենթադրուէին ընկերվարական կուսակցութեան պաչտօնի կազմակերպութեան, հաւատացնական սենեակին, այսինքն ատենդանքի խուցին անցան։

1906 վերջին, Օքրանայի պետը, Շէֆ վիլքօֆ, հրամայեց որ ոճրադատ ոտիկանութեան պաչտօնատունը երթամ, քանի մը ամբաստանեալներու հարցաքննութիւնը կատարելու համար։

—Քաղաքական յանցատրներու վրայ կը դառնայ խնդիրը, հարցուցի Շէվիքօֆին։

—Ատտարակոյս, պատասխանեց պետս։

—Ինչո՞ւ համար ոճրադատ ոտիկանութիւնը նորէն կը զաղղի այդ մարդոց գործով։

—Այնպէս հարկ եղաւ։

Ուստի ոտիկանատուն գացի։

Ինչ բառերով և ինչ պատկիրներով նկարագրեմ այն վիճակը, որուն մատնուած էին ամբաստանեալները։

Իւրաքանչիւրին վրայ հակոդութիւն կ'ընէին երկու ոտիկան։ Իմացայ Թէ այդ ոտիկանները պատրաստ էր Թոյլ չտալ որ ամբաստանեալները քնանան. Կրնի կողմէ երեւակայուած վերջին տանջանքն էր ատ։

Նիհարցած, ժժդոյն, մարմինին կապուտցած, վերքերով ծածկուած, գաժան աչքերով, մազերնին փետուած, կէս մը յիմարացած, ամբաստանեալները վեր կը ցատկէին ամենափոքր աղմուկ մը լսած-նուն պէս։ Իրենց կիսմացած ձեռքերը վեր կը բարձրացնէին աղերսագին չարժուձեւով, նոր անգթութիւններու դէմ պաչտպանելու համար ինքզինքնին։ Այդ խուցին մէջ գտնուելնէն ի վեր, ամէն անդամ գուռը բացուէր, դահիճներուն կը մատնէին։ Զին տեսնելուն, սկսան գոչել.

—Ամէն ինչ ըսած ենք արդէն... Բացարձակապէս բան մը չունինք ըսելիք... Դեռ ինչ կ'ուզեք մեզմէ։

Բանի մը խօսքեր ուղղեցի, ուր ո՛չ սպառնալիք և ո՛չ ալ կոպտութիւն կար, հանդարտեցնելով զանոնք և վստահութիւն ներչնչելով։

Ամբաստանեալները ինծի պատմեցին իրենց մարտիրոսութիւնը և տեղեկութիւններ տուին գործին վիճակին վրայ։ Ահա ինչ որ իմացայ։

1906 յուլիսին, երեք հոգի վարչապետի մերձակայքը գանուող գիւղ մը կ'երթային։ Դժբաղտաբար ոտիկաններու հանդիպեցան ճամբուն վրայ, որոնք կասկածելի նկատելով զանոնք, Վաքշաբա տարին բանի։ Այդ տարաբաստ մարդոցմէ մէկը (ամբաստանեալներուն վերայ է խօսքս) իր վրայ ունէր բէվոլվէր մը, և ատիկա բաւ եղաւ իրր Թէ երթալէ առաջ այդ մարդիկը։

Ոտիկանապետ Մ'էյէր ձերբակալուածները յանձնեց Կրնի։ Ատիկա կը նչանակէր տանջանքի մատնել։ Կրնի անպատճառ կ'ուզէր որ Թէրօրիստներ բլլային ատոնք։ Աչէկներ ալ զուտ Թուրքեր ա՛լ աւելի կը ատտկացնէին տրուած վայրագ տանջանքները։

(Շարունակելի)

ԳԱՂՏՆԻՔ
ՌՈՒՍ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՒԱՏԱՓՔՆՆԱԿԱՆ ՈՃԻՐՆԵՐ

Բայց Սբերօ, օրինակի համար, այդ խմբակին ժողովներուն նեբկայ գանուած ըլլալով հանդերձ, երբեք անդամակցած չէր։ Սմբասանութիւն Շաէր Թէև ընկերվարական էր, բայց անիչխանական գաղափարներ չունէր։ Բիչ Թիչ անիչխանականներու հետ չաբաբերութեան մէջ կը գանուէր սա պատճառաւ որ իր մօրը բանկցուցած ճաչարանին մէջ կը ճաչէին անոնք։ Յաճախ անուն նորատի աղջիկը չանցաւոր նկատուած էր, քանի մը դիչեր Օբ. Իօֆքօրը հիւրընկալած ըլլալուն համար։

Այս գործին քննութիւնը վերջացած միջոցին դրամագրծութիւն մը եղաւ. Վաչաչիայի մէկ գաբեջրատան մէջ։ Դրամագրծութեան մէկ տեղւոյն վրայ պատնուեցաւ, և միւսը, Իկէլսըն անուն, ծանրապէս վիրաւորուելէ յետոյ ձերբակալուեցաւ։

Երեք ուրիչ երիտասարդներ ալ ձերբակալուեցան այդ գործին հետեւանքով։ Ջեմ կրնար ըսել Թէ ի՛նչ ապացոյցներ ձեռք բերած էին անոնց դէմ, բայց սա ակներեւ է որ վերջին չորս ամբաստանեալներուն վերագրուած ոճիրը ո և է ապընչութիւն չունէր անիչխանականներու գործերին հետ։ Սակայն ոտիկանութիւնը երբոր հետ ձուլէց երկու գործերը։

Այսպէս՝ ոտիկանութիւնը ձեռք անցուց տասնըվեց ամբաստանեալներ, ամենքն ալ տասնըվեցէն տասնըհինգը տարեկան։ Անոնց բանտը վճռուած էր կանխաւ. ամենքն ալ երացանի պիտի բըռնուէին։

Նմանօրինակ ողջակէզ մը պիտի գոնացընէր վագրերն անգամ, որոնք գէթ սա արդարացումը պիտի ունենային Թէ յագուրդ գտած է իրենց ախորժը։ Բայց ռուս ոտիկանութիւնը անոնցմէ աւելի անյագ է։

Երկու ուրիչ ամբաստանեալներ ալ միացուցին միւսներուն. այդ երկուքին դատը կանոնաւոր դատարանի մը առջեւ կը տեսնուէր։

Կրնի կողմէ կատարուած նախնական քննութիւնը ատարեցաւ վերջապէս, և կատակարը, առանց ուրիչ ոճէ դատապարտութեան, հրամայեց հրացանի բռնել տասնըերբք ամբաստանեալները։

Այսպէս, առանց դատական իշխանութեան ամենաւիրաբ միջամտութեան, առանց նրուէթը տղաք, որոնցմէ երկուքը արդարութեան ձեռքէն խլուած, մահուան դատապարտուեցան։

Դլխատումները սկսան 1906ին տարեվերջին։ Առաջին օրը հրացանի բռնեցին չորս հոգի, յաջորդ օրը՝ նոյնքան հոգի։ Այսպէս չարունակուեցան գլխատումները մինչեւ որ երկու Նորատի աղջիկները մնացին։ Այդ միջոցին Բեռլերսըուրկէն հրաման եկաւ՝ այդ քաղքին գլխատումները վերջ տալու։

Ուստի երկու աղջիկները դատական իշխանութեան յանձնուեցան։ Դեռատի Գլաթեօ բոլորովին անպատրաստ էրաւ։

Հրացանի բռնուած տասնըվեց պատանիներէն ո՛վ գիտէ քանին պիտի նպատակորութիւն նմանօրինակ կարգադրութենէ մը, եթէ երբեք կանոնաւոր ու անաչառ դատարաններու յանձնուէր իրենց գործը։

Ո՛վ էր այդ կրնը որ այդպէս կը չաջողէին անոնց գործերը, սին վճռաբերութեան գտնուելու տալու և յանգաջուժ անհնարին համարել։

Ճիշտ պատահար ընտանիքէ մը տերած, մանկութեան առնէն ոհեւոյ մեծ ախորժ կը դներ ոտիկանական բանտարկութիւններէն։ Չարխոտ ըլլալուն պէս, ոտիկանութեան մէջ մտաւ, և արտակարգ կարողութիւններ ցոյց տուաւ։

Այս պատճառ Մարսիլիայի ու Լիվըրուլի մէջ հարիւրաւոր հայ երիտասարդներ կան, որոնք ամիսներէ ի վեր հոն կը մնան իբրեւ Gouvoûo ու չեն կրնար գալ. վերջերս երկրէն եկողներ կը հաստատեն որ անոնցմէ շատերուն վերջնապէս կարելով սկսած են երկիր վերադառնալ. չատեր ալ կան որոնք որոշած են դառնալ, բայց ճամբու ծախք չունենալով անկարող են, ու կը մնան Մարսիլիայի ու Լիվըրուլի պանդոկներուն մէջ խեղճ ու թշուառ վիճակի մը մատնուած։

Մեր Հայաստանցի խեղճ ախբարանցին ու ազէրքը, որ մեծամեծ յոյսերով ու խոչոր ակնկալութիւններով Թողուն իրենց տունն ու տեղը և ճամբայ իւնան գալու Ամերիկա և հոս աչխատելով մեղմացնել իրենց Թշուառութիւնները, սակայն ահա՛ «գօրաւոր ձեռք» մը չի Թողուր որ գէթ իրենց ոտքը Ամերիկայի հողին վրայ դնեն, հիմ անդին իրենց ընտանիքն ու դաւակները և հայրերն ու մայրերը իրենց կը սպասեն, որ ձերան այս օրերուն Թղթի մը գրեն և քիչ մը օգնութիւն բնեն, ու տակաւին չա՛ս ալ պիտի ապասեն։

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ
ՊԱԼՔԱՆՆԵՐՈՒ ԽՆԴԻՐԸ
Պ. ԻՋԶԼՈՒՍԻԻ ԱՅՑԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

Ռուսիոյ արտաքին գործոց նախարար Պ. Իզվոլսքի սա յայտարարութիւնները ըրաւ Բարկվլ ԹերԹին մը Թղթակցին, Սերպիոյ պատասխանը դեռ չատացած։

«Պալքաններու տագնապին սկիզբէն է վեր Ռուսիոյ դերը եղած է միչտ անհրաժեչտ բոլոր չանքերը ընել՝ խաղաղութիւնը պահպանելու Թէ՛ Թուրքիոյ ու Պուլկարիոյ և Թէ Աւստրիոյ ու Սերպիոյ միջեւ։ Պուլկարիոյ մէջ մեր վերջին ըրած ձեռնարկը, խորհուրդ տալով Սերպիոյ որ չպնդէ իր հողային պահանջումներուն վրայ, վճռական ապացոյցն է մեր խաղաղասէր բաղձանքներուն։ Թէեւ Սերպիացին դեռ պաչտօնական պատասխան մը ատացած չենք, սակայն կը յուսամ որ նպատաւոր պիտի ըլլայ մեր հայեցակէտերուն, մեր ատացած տեղեկութիւններուն նայելով։ Այս պայմաններուն մէջ կ'երեւայ Թէ այլ եւս արգելք չկայ կանոնաւոր զարգացմանը միջազգային դեսպանութիւններուն՝ Պերլինի դաչնագրութեան վերաքննութեանը համար։»

ՕՍՄԱՆՑՈՑ

Նոյն Թղթակիցը այդ առթիւ հետեւեալը կը հեռագրէ.— «Պ. Իզվոլսքիի յայտարարութիւնը կը համապատասխանէ ընդհանուր դգացումին։ Ուրա չըվամակներ, պաչտօնական կամ ոչ, մեծապէս փափաքող են խաղաղութիւնը պահպանելու Եւրոպայի մէջ, բայց այնչափ կը նկատուի Թէ կառավարութիւնը կարելի զիջողութեանց ամէնէն վերջին սահմանները գացած է։ Նոյն իսկ բսողներ կան Թէ այդ սահմանն ալ անցած է։ կը յուսացուէր Թէ իր պահանջումներէն ետ կեներու փոխանակութեան մը միջոցաւոյն դաւանանալու վիճաբանութեանց սահմանները գծելու մասին։ Աւստրիոյ կէս-պաչտօնական ԹերԹերուն ընթացքը երբեք գրգռիչ կը համարուի Բեռլերսպուրկի մէջ։ Այնպէս կը նկատուի որ Վիեննայի մէջ Անգլիոյ ու Գերմանիայի միջամտութիւնը միայն կրնայ պահպանել Եւրոպայի խաղաղութիւնը։ Ուրա կատաղի. արիարար զինադրեց մամուլի յարձակումներուն Պելկրատի հաղորդուած ծանուցագրին համար, սակայն Լրագիրները չրջանակները կ'ըսեն որ, Եթէ ոչ անկարելի, գէթ դժուար պիտի ըլլայ դիմադրելու հանրային կարծիքին ուժգնութեանը, երբ աւստրաւերով պատերազմ մը ծագի։ Նովոյէ Վրեմիա, իր խմբագրականին մէջ կը յիչէ 1848ին Ռուսիոյ գործած սխալը՝ այժմեայ Աւստրիոյ-Հունգարիոյ։ Այդ սխալը այսօր այլ եւս պիտի չգործուի։ Ուրեմն կացութիւնը ռուսական ծանուցագրին ղրկուելէն առաջ եղածէն աւելի ծանրակչիռ է, քանի որ այդ միջոցին վերջին զիջողութիւն մը կարելի էր։ Այսօր Աւստրիա պիտի խաղադրեցնէ Սերպիոյ հետ համաձայնութիւն մը գոյացնելու մասին, Սերպիոյ որ Եւրոպայի համակրութիւնները վերստին չունած է՝ հրաժարելով իր անարդարա-

ԳԱՂՏՆԻՔ
ՌՈՒՍ ՈՍՏԻԿԱՆՈՒԹԵԱՆ

ՀԱՒԱՏԱՓՔՆՆԱԿԱՆ ՈՃԻՐՆԵՐ

Բայց Սբերօ, օրինակի համար, այդ խմբակին ժողովներուն նեբկայ գանուած ըլլալով հանդերձ, երբեք անդամակցած չէր։ Սմբասանութիւն Շաէր Թէև ընկերվարական էր, բայց անիչխանական գաղափարներ չունէր։ Բիչ Թիչ անիչխանականներու հետ չաբաբերութեան մէջ կը գանուէր սա պատճառաւ որ իր մօրը բանկցուցած ճաչարանին մէջ կը ճաչէին անոնք։ Յաճախ անուն նորատի աղջիկը չանցաւոր նկատուած էր, քանի մը դիչեր Օբ. Իօֆքօրը հիւրընկալած ըլլալուն համար։

Այս գործին քննութիւնը վերջացած միջոցին դրամագրծութիւն մը եղաւ. Վաչաչիայի մէկ գաբեջրատան մէջ։ Դրամագրծութեան մէկ տեղւոյն վրայ պատնուեցաւ, և միւսը, Իկէլսըն անուն, ծանրապէս վիրաւորուելէ յետոյ ձերբակալուեցաւ։

Երեք ուրիչ երիտասարդներ ալ ձերբակալուեցան այդ գործին հետեւանքով։ Ջեմ կրնար ըսել Թէ ի՛նչ ապացոյցներ ձեռք բերած էին անոնց դէմ, բայց սա ակներեւ է որ վերջին չորս ամբաստանեալներուն վերագրուած ոճիրը ո և է ապընչութիւն չունէր անիչխանականներու գործերին հետ։ Սակայն ոտիկանութիւնը երբոր հետ ձուլէց երկու գործերը։

Այսպէս՝ ոտիկանութիւնը ձեռք անցուց տասնըվեց ամբաստանեալներ, ամենքն ալ տասնըվեցէն տասնըհինգը տարեկան։ Անոնց բանտը վճռուած էր կանխաւ. ամենքն ալ երացանի պիտի բըռնուէին։

Նմանօրինակ ողջակէզ մը պիտի գոնացընէր վագրերն անգամ, որոնք գէթ սա արդարացումը պիտի ունենային Թէ յագուրդ գտած է իրենց ախորժը։ Բայց ռուս ոտիկանութիւնը անոնցմէ աւելի անյագ է։

Երկու ուրիչ ամբաստանեալներ ալ միացուցին միւսներուն. այդ երկուքին դատը կանոնաւոր դատարանի մը առջեւ կը տեսնուէր։

Կրնի կողմէ կատարուած նախնական քննութիւնը ատարեցաւ վերջապէս, և կատակարը, առանց ուրիչ ոճէ դատապարտութեան, հրամայեց հրացանի բռնել տասնըերբք ամբաստանեալները։

Այսպէս, առանց դատական իշխանութեան ամենաւիրաբ միջամտութեան, առանց նրուէթը տղաք, որոնցմէ երկուքը արդարութեան ձեռքէն խլուած, մահուան դատապարտուեցան։

Դլխատումները սկսան 1906ին տարեվերջին։ Առաջին օրը հրացանի բռնեցին չորս հոգի, յաջորդ օրը՝ նոյնքան հոգի։ Այսպէս չարունակուեցան գլխատումները մինչեւ որ երկու Նորատի աղջիկները մնացին։

ՕՐԱՑՈՒՅՑ ՀԱՅԿԱԿԱՆ
Տարի Ը. Թիւ ՀԵՏ 434
Ա. Ս. ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ
ՏԱՐԱԾԱՇՐՋԱՆԱՅԻՆ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ՕՐԱԹԵՐԹ

Մի քի տրան ծոյ տրի ի ծոյ ի ծոյ ի ծոյ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅԺ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ
ՏՊԱՐԱՆԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅԺ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ
ՏՊԱՐԱՆԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅԺ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ
ՏՊԱՐԱՆԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅԺ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ
ՏՊԱՐԱՆԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՈՒՅԺ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅՐԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ
ՏՊԱՐԱՆԱՊԵՏ Ա. ՏԱՐԱՅԵԱՆ

500 ՌՈՒԲԼԻ 500

Նվեր յուրաքանչյուր 50 ռուբլի գնահատ կրեմի

ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ ՀԱՐԿԱՎՈՐԱԿԱՆ

(Բեռլ. Unb փողոց թիվ 399)

ԶՈՒՆԱՓՈՍՏ ՊԱՏՆ ՍՏԱՆԱՅ

ի լրացուցիչ պահպանելու թիվ մը:

Անվճար պահ տանք մեր հիմնարկության մեջ, մինչև վճարման ժամանակը, ինչպես նաև ապահովագրենք հրդեհից ամենաէժան գներով:

Հետաքրքրվողները կրնան դիմել ընկերության գրասենյակը, ուր կտրվին ամեն տեսակ տեղեկություններ:

Ընկերության գրասենյակը բաց է առաջին հարկի վրա, ամեն օր առավոտեան ժամը 9-էն մինչև երեկոյան ժամը 5-ը:

Գլխավոր գործակատար՝ Ա. ՀԱՐԿ

Ընդհանուր ներկայացուցիչ՝ Ա. ՀԱՐԿ

Ներկայացուցիչներ՝ Ա. ՀԱՐԿ

Գործակատարներ՝ Ա. ՀԱՐԿ

Ընդհանուր գործակատար